

ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplic n. B.

Fotografie M. Mráze

Ročník XXV.

ÚNOR 1983

CELOMĚSTSKÝ ZÁVAZEK NA ROK 1983

UZAVŘENÝ NA POČEST 35. VÝROČÍ VÍTĚZNÉHO ÚNORA

Rok 1983 je rokem 35. výročí vítězství pracujícího lidu, výročí, které znamená zahájení budování socialistické společnosti v naší zemi. Na počest tohoto významného výročí probíhala v průběhu IV. čtvrtletí široká závazková kampaň, jejímž výsledkem je uzavření 123 socialistických závazků, úmluv a dvoustranných dohod s podniky a organizacemi, ve kterých je vyjádřena finanční, materiálová a brigádnická účast pracujících a občanů na plnění jmenovitých úkolů prováděcího plánu a volebního programu NF v roce 1983.

Socialistické závazky, úmluvy a dohody podniků a organizací jsou pak obsahem celoměstského závazku na jubilejní rok — 35. výročí Vítězného února, který je také současně přihláškou do celostátní soutěže NV.

Městské orgány účinnou politickovýchovnou, organizátorskou a řídicí činností budou cílevědomě zvyšovat pracovní a společenskou aktivitu občanů pro úspěšné plnění uzavřených socialistických závazků. V souladu s celospolečenskými zájmy a s prováděcím plánem a rozpočtem budou uspokojovat stále rostoucí hmotné a kulturní potřeby spoluobčanů. Budou prohlubovat spolupráci a součinnost se všemi podniky a organizacemi s cílem efektivně zvyšovat jejich účast a podíl na řešení všech rozhodujících otázek života a rozvoje města a jeho místních částí, dále budou rozvíjet masovou politickou práci, důsledně uskutečňovat rozšířenou pravomoc, ale také odpovědnost pro postupnou realizaci úkolů vyplývajících ze 6. PZ ÚV KSČ k práci NV.

Rozvoj pracovní a společenské aktivity:

Městský národní výbor v úzké spolupráci a součinnosti se všemi podniky, závody, vojenskými útvary, školami, stranickými a společenskými organizacemi a OV bude účelně využívat uzavřených socialistických závazků k dalšímu zvelebení a rozvoji životního prostředí:

- a) na úseku investiční části akce „Z“ snížit rozestavěnost a vytvořit na jmenovitých akcích hodnotu díla 4 400 tis. Kčs
- b) na neinvestičních jmenovitých akcích a ve zvelebení životního prostředí vytvořit hodnotu díla 3 000 tis. Kčs

Celkem ve zvelebení a rozvoji životního prostředí dosáhnout hodnoty díla ve výši 7 400 tis. Kčs

s odpracováním 250 000 brigádnických hodin.

Masovou politickou prací, rozvíjením všech osvědčených forem socialistického soutěžení, důsledným uskutečňováním aktivní spolupráce s podniky a organizacemi s cílem uspokojovat oprávněné zájmy a potřeby občanů přispět splněním celoměstského závazku nejen k důstojným oslavám letošních významných výročí, ale i ke zlepšení životních podmínek spoluobčanů a k postupnému uskutečňování usnesení a závěrů 6. PZ ÚV KSČ v podmínkách města a jeho místních částí.

Josef Šimek,
tajemník MěstNV

Vítězslav Hons,
předseda MěstNV

MANIFESTACE PRACUJÍCÍCH NA POČEST 35. VÝROČÍ OSLAV VÍTĚZNÉHO ÚNORA

se uskuteční v Hranicích dne 23. února v 15.00 hodin na náměstí Kl. Gottwalda.

- Program:
1. Hlášení velitele Lidových milic
  2. Hymny
  3. Rozkaz velitele Lidových milic
  4. Slavnostní projev
  5. Přehlídka Lidových milic, Sboru národní bezpečnosti, Čs. armády

Před manifestací položí zástupci MěstV KSČ, MěstV NF a MěstNV kytici k památce Kl. Gottwalda.

Kapitolky z topografie města Hranic

PhDr. Bohumír Indra

GALLAŠŮV POPIS MĚSTA HRANIC Z ROKU 1811

Hranický obrozenský spisovatel Josef Heřman Agapit Gallaš (1756—1840), známý svou první moravskou česky psanou básnickou sbírkou „Muzou moravskou“, vyd. tiskem r. 1813, bydlící po předčasném penzionování pro částečné oslepnutí jako vrchní vojenský lékař od r. 1791 až do své smrti v Hranicích, zanechal řadu českých i německých prací z nejrůznějších oborů, které nebyly vydány tiskem. Zabýval se také s velkou láskou historií rodného města a zpracoval šestisvazkové dějiny města Hranic pod názvem „Památky města Hranic, jež pracně shromáždil a v chronologickém pořádku budoucnosti k užítku sepsal a zachoval Josef Heřman Agapit Gallaš léta Páně 1811“, dovedené do konce 18. století. Toto dílo, pro něž získal cenzurní povolení k tisku, nenašel však nakladatele, sestavené kronikářským způsobem z kusých materiálů písemných i tištěných, jež měl Gallaš k dispozici, má dnes jen historický význam. Pouze ty části rukopisu, v nichž Gallaš zachytil a popisuje současný stav a vzhled města a jeho okolí, zaměstnání, život obyvatel ap. mají podnes hodnotu soudobého pramene. Protože český rukopis mu nechtěl nikdo vydat, pořídil Gallaš r. 1812 **středně německý výtah**, který se mu však podařilo teprve r. 1836 vydat tiskem nákladem knihtiskárny Aloise Skarnitzla v Olomouci. Toto dílko „Kurzgefasste Geschichte der k. k. kreisämtlichen und fürstlichen Dietrichsteinschen Schutzstadt Weisskirch ec.“ o 96 stranách malého formátu jsou **první tiskem vydané dějiny města Hranic**. Gallašův český rukopis z r. 1811 použil však hranický kaplan Liber Scholz a vydal r. 1864 k stému výročí vysvěcení farního kostela v Hranicích pod tímž názvem „Památky města Hranic“ **první české dějiny města** vlastním nákladem tiskem Amálie Škarniclové v Hranicích, rozšířené o další údaje a popis okolí města.

Gallaš zachytil r. 1811 v úvodní části svého rukopisu celou topografii města Hranic v menších kapitolách, nazvaných Matematicko-geologická poloha města, Fyzická poloha města, Povaha povětří a země, Způsob města Hranic v předešlém a nynějším čase, Obchod a manufaktury, Dobrý stav Hranických obyvatel, Luxus, Náboženství, duchovenstvo, školy, Řízení politické, úřady a regálie městská. Všechny tyto kapitoly byly v německém vydání Gallašových dějin města r. 1836 vypuštěny. Pro dokumentární hodnotu těchto popisů otiskují z Gallašova rukopi-

su z r. 1811 cenný popis města Hranic na počátku 19. století, umožňující srovnání změn stavebního vzhledu města, jeho rozlohy ap. s pozdějšími popisy města i dnešním stavem. Pro lepší srozumitelnost provedl jsem některé nutné jazykové úpravy textu (Gallaš užívá např. důsledně pro označení strany severní a jižní tehdy obvyklé názvy strana půlnocní a strana polední; píše v lázni Teplici — v jednotném čísle a pod., ponechávám však pomístní názvy jím užívané, potoka Ludyně aj., v závorkách připojuji některé vysvětlivky k dnešnímu stavu).

Způsob města v předešlém a nynějším čase.

Hranice se dělí na město a předměstí. Město je položeno na plynatém pahorku, protaženém od severu k jihu, jehož východní a jižní stopu obtéká potok Ludyně, západní potok Velička, které na Motošíně mezi zahradami spolu spojené vpadají nad stavenem do Bečvy. Oba potoky slouží předměstím skrze něž tekou, jakož i městu k velkému pohodlí. Město, jež má způsob dlouhého, v jižní straně poněkud rozšířeného čtyřhranu, bylo kdysi **znamenitou třemi zdmi a hlubokým příkopem ohranencou** pevností za oněch totižto časů, kdy ještě prach a jeho ohnivé zbroje nebyly v obyčeji. Druhá zeď kromě zámecké ohrady čítala na straně východní 5, na jižní 3 a na západní opět 5 bašt. Zámecká ohrada (zeď) měla svých vlastních a větších 4 bašty, které se až podnes ještě spatřují, totiž ony 2, zavěšené v západní straně (po zboření starého zámku a pivovaru r. 1959 znovu postavené a rekonstruované), na straně východní pak jedna vedle panských sýpek (za zadním domem čp. 549 v Zámecké ulici, zbořená v šedesátých letech) a druhá na konci západním městské zdi (byla v úrovni první zámecké bašty za domem Honzíkovým čp. 639 v Zámecké ulici, zbořena koncem 19. stol.). **Příkop** byl mezi druhou a třetí zdí městskou na stopě pahorku, z něhož ještě nějak **znamení v té hlubíně pod mostem brány Motošinské pozůstává** (klenby objeveny při stavební úpravě odbočky dálnice do města r. 1970).

Brány měla ta pevná ohrada tři, **Horní, Motošinskou** a tu tak nazvanou **Fortiinu** (dříve nazývaná brána Mlýnská nebo Černotínská na konci ulice Svatoplukovy nad mostem), které před časy byly velmi opevněné, opatřené železnými mřížemi a zdvihacími mosty, zvláště Horní brána a Motošinská, z nichž každá měla dvě vysoké věže neb bašty, jak přiložené vyobrazení vysvětluje (Gallašova kresba se v rukopise, bohužel nedochovala a nebyla dosud nalezena ani v opisech tohoto rukopisu), kteréžto věže **Motošinské brány** v ohledu své ouzkości přišly k zboření roku 1784, když se zde císařská silnice zakládala, aby se nákladním vozem větší prostranství způsobilo. (Horní brána byla zbořena až v polovině 19. století). Z oněch městských zdí pozůstávají ještě v jižní a západní straně dvě takové celé (jižní hrady zbořeny r. 1968), ve východní straně jen jedna a ta je již semtam probořena.

Ta ohrada zavírá v sobě 123 domů (kromě domů židovských) a vrchnostenský zámek, který v severní a nejvyšší straně města leží. Od zámku protahuje se z obou stran k jihu v něco nerovněm řadě **domovní zděné podloubí** (Zámecké náměstí, ulice Janáčkova a Zápotockého, hlavní náměstí, ulice Radniční a Svatoplukova), kteréž opět dvě příčné řady domů, opatřených podloubími, napříč ležících (severní a jižní strany náměstí) oněmi nimi zavěšené prostranství dělí na dva rynky (náměstí), Hlavní totižto a Zámecký.

Hlavní rynek má způsob podlouhlého vůkol podloubím obklopeného čtyřhranu (podloubí měly tehdy všechny domy na náměstí), kteréžto podloubí nejen městu k znamenité ozdobě a pohodlí, nýbrž i k velkému užítku celé Hranické obce, ba i obecnému prospěchu vlasti slouží, poněvadž zimního a deštivého času trhy pohodlně pod ním mohou být drženy a v časích válečných velké množství vojenského magazínu (zásob) zde lépe než v dřevěných kůlnách a bezpečněji může být složeno. V prvním a druhém onehdejším ruském tažení proti Francouzům (r. 1798 a 1805) stálo zde pod ním mnoho tisíc koní, opatřené před deštivým povětřím, pro něž by všechny koňské i kravské chlévy spolu i se stodolami nebyly stačily, což velmi ušetřilo dobytka zdejších obyvatelů, že ze svých chlévů nebyl

vyveden. V dolní jižní polovici téhož rynku stojí farní kostel a v horní polovici přímo proti jeho vratům kamenná socha Neposkvrněného početí Panny Marie, mezi ní pak a kostelem na pravé straně (západní) kamenná cisterna (kašna) a malé jezírko, ohražené zděným plotem (pro hašení požárů, odstraněny v druhé pol. 19. stol.)

Na Zámeckém rynku, jenž asi třetinu onoho v sobě obsahuje a je velmi nerovný a úzký, nachází se též kamenná cisterna (kašna, odstraněna v druhé pol. 19. stol.) při straně Židovské ulice (Janáčkovy) a zříceniny Žampachovského domu, vypáleného a obořeného v čas švédské vojny (za 30leté války v druhé čtvrtině 17. stol.), jenž je velmi smutný kontrast k zámku. Z jaké příčiny té ohavnosti památka ještě až dosavad se zachovává dokonale pravdy se nemohu dovědět. (Slechtický dům Adama Žampacha byl r. 1621 zabaven knížetem Dietrichštejnem, za 30leté války pobořen vojáky. Vrchnost teprve poč. 19. stol. postoupila pobořený dům městu výměnou za jiný objekt, r. 1820 postaven tu hostinec „U zlatého slunce“, nyní objekt Lidové školy umění.)

V jižní straně za radním domem (radnice) je též malý plac při městské zdi mezi farou a normální školou (dnešní Školní náměstí), na němž kdysi stál farní kostel (zbořen po postavení nového farního kostela na náměstí r. 1765), při němž kromě fary a školy stojí při cestě knížecí špitál (chudobinec, čp. 37 pod školou). Od téhož špitálu běží vedle fary na východ Farní ulice, za níž pak něco dál k východu ulička Růžová (název podle starých městských lázní v této uličce), kdež se městský žalář neb tak nazvaná šerhovna nachází (čp. 55 Na náspech). V straně severní leží mezi branami (mezi Horní branou a vnitřní branou Zámeckou s vysokou věží nad ulicí, věž zbořena r. 1829) ulička Zámecká, která v sobě jen 6 malých domů obsahuje, jež na levé straně při městské zdi leží. Vpravo téže ulice jsou panské maštale (chlévny), pivovar, sýpka a palírna (vše zbořeno r. 1959).

Předměstí obsahuje v sobě 270 domů neb jak zde slují chalupy a pozůstává z následujících ulic: Horní ulice leží též na onom pahorku, protaženém od severu k jihu, majíc na západní straně na vrchním severním konci Horní dvůr (vrchnostenský, zbořen r. 1972, čp. 334), v jižním obecní hospodů (čp. 368, naposled hotel Černý orel s kinem Svět), na východní straně ulice leží takměř uprostřed Světlíkův dvůr neb ona bývalá fajánská fabrika knížecí (dvůr šlechtické rodiny Světlíků, koupěný vrchností, přestavěn na knížecí manufakturu fajánsí, činnou od r. 1783 do r. 1805, později přeměněna na byty pro Židy, čp. 743 až 753 na rohu ulice k plynárně). Na stopě téže strany běží žlab Ludyně od Horního rybníka, při něm se nachází Malý mlýnek na jedno složení (zbořen v první pol. 19. stol.), který počátečně k mletí frity fajánské sloužil (sklovitá glazurová směs pro knížecí manufakturu). Pod Světlíkovským dvorem je ten tak nazvaný Malý mlýn, jenž leží vlevo Bělotské ulice od města (Váňův mlýn, zbořen r. 1981), má dvoje složení a kašník. Bělotská ulice, přes níž běží poštovská silnice (císařská) začíná se mýtním domem (čp. 372 na nám. 8. května, zbořen r. 1979), pod níž leží židovský krchov (hřbitov) na pravé straně od města, pod níž se Ludyně točí k Mikovému dvoru (pozdější Václavíkův grunt čp. 286) do Čaputovské ulice. Na východním konci Bělotské ulice je panská cihelna (vlevo od silnice k Bělotínu), něco níž pod ní naproti Světlíkovského dvora je panská vápenka.

Na stopě západní pod Horní ulicí běží žlab Veličky, při němž se pod panským dvorem (Horním dvorem) nachází Horní mlýn trojího složení s pilou na desky (přestavěný později na mlékárnu a Čihalovu pilu čp. 334). Níže pak pod ním je panská rybárna (čp. 333, dříve tzv. haltěře), pak od ní k městu na témž žlabě valcha, též vrchnostenské stavení (Kratochvílův mlýn čp. 346 v Hakenově ulici). Na konci téhož žlabu je ten tak nazvaný Klichovský mlýn (Ležákův mlýn, zbořený r. 1980), jenž má dvoje složení a kašník. Mezi valchou a Klichovským mlýnem je řad Novosadu pod hrází téhož mlýnského žlabu (pozdější ulice Na

hrázi, zbořená r. 1980). V téže západní straně pod Horní ulicí a městem leží Klichovská ulice, kteráž od času první vojenské konskripce (r. 1771) sluje Kamenná (dnes ulice Gallašova na obou březích Veličky, domy na levém břehu zbořeny r. 1980). Tato ulice, přes níž Velička běží, začíná se Kněžovým dvorem (pozdější tzv. Farářův dvůr na konci ulice Nerudovy) a skončuje se panskou zahradou na pravé straně téhož prudkého potoka (dnes blok domů od ulice Čechovy po ulici kap. Jaroše), z něhož se před dvaceti lety prostředkem stavu voda zděným žlabem do panské zahrady hnala, kterýž stav přímo pod obecní hospodou ležel (strouha pod bratrským sborem zřízena již v 16. stol. vedena jí voda přes ulici Čs. armády, ulicí Trávníckou na Drahotušský rybník), nad níž ty tak nazvané Borové lávky stály (původně Zborové lávky, zřízené přes Veličku v druhé pol. 16. stol. pro příchod z města Horní branou do bratrského sboru za Veličkou). Blíže těchto lávek či mostu stál vedle panské zahrady kostel sv. Šebestiána (původně bratrský sbor), z něhož nynější solní sklad pozůstává (r. 1923 přestavěn opět na bratrský sbor). Za touž ulicí, na téže straně leží vpravo za mostem ulice Drahotušská, běžící na západ, která se skončuje Novou hospodou (čp. 191 „U jelena“, naposled „U Fitzů“). Za touž ulicí asi čtvrt hodiny cesty leží pod poštovskou silnicí (císařskou) Trávnícký mlýn (Wellartův, nyní sklady a provozny Ingstavu), jenž patří k Drahotuším a má čtvero složení. Pod touž silnicí leží k jihu stav Bečvy, jímž se voda k témuž mlýnu žene hlubokým žlabem.

V levé straně od Klichovské ulice mezi Drahotušskou ulicí a městem je předměstí Motošín, které asi 30 domů v sobě obsahuje, a které ze západní strany Velička, v jižní pak Ludyně zavírá. Na jeho prostranném plací stojí kamenná socha sv. Jana Nepomuckého, kteráž kdysi na onom prostranství v městě stála, kde nyní farní kostel stojí (socha přemístěna za městský hřbitov). V straně jižní je ulice Černotská (Černotínská) přes níž běží cesta od Fortně k Teplicím.

Ve východní straně pod městem je ulice nazvaná Na dláže (byla vydlážděna již v 16. stol. pro pohřební průvody z města na bratrský hřbitov), pod ní ulice Čaputovská, skrze něž Ludyně běží. Tyto dvě ulice dělí od sebe ulička Krchovská (Hřbitovní) a potok Strouhovna (Struhovka), která vpadá do Ludyně. Čaputovská ulice dělí své jméno od panského dvora, jenž sluje Čaputův (čp. 277 dvůr Jarošův, zbořen) a leží uprostřed ní.

Zde sluší také připomenout Kostelíčka Narození Panny Marie pod lesem, při němž se čtrnáctero kapliček zastavení Křížové cesty nachází a profanýrovaná (znesvěcená) kaple sv. Antonína Paduánského (byla r. 1824 opět obnovena) spolu s bývalou chaloupkou poustevníka (zbořena) a domkem kostelníkovým (stojí podnes). Výš nad tímž kostelem k jihovýchodu je na Hluzovském kopci nově vystavěná chaloupka (jediná!), od níž je rozkošný výhled přes celé hranické okolí.

Teplice obsahují v sobě láznici, při níž se vynachází krásná kaple sv. Peregrina a hospoda. Na Pasekách jsou ještě 3 chaloupky, patřící k městu, jež nádeníci obývají. R. 1797 počítalo se v Hranicích podle vojenské konskripce ve městě 123 domů křesťanských a 18 židovských, na předměstí 258 domů. V nich se nacházelo ve městě osob mužských 479, ženských 618, v předměstích osob mužských 967, ženských 1046, v Židovni (v Židovské ulici) osob mužských 190, ženských 212, celkem pak mužských hlav 1636, ženských 1876, všech vesměs 3512 osob. Od toho času zmohlo se město jak v čeledích tak i v domech znamenitě. Podle další vojenské konskripce r. 1804 bylo ve městě 410 domů křesťanských s 3722 obyvateli, židovských domů 21 (přibýly 3 domy v Mlýnské bráně, prodané vrchností Židům) s 387 obyvateli. Celkem měly Hranice 431 domů a 4109 obyvatel.)

Prameny:

Rkp. Památky města Hranic, fond Benediktini v Rajhradě, Gallašovy rukopisy sig. 07 až 012, SOA Brno
Velkostatek Hranice, sign. 20, SOA Opava, prac. Janovice u Rýmařova

Na základě vyhlášky ministerstva školství ČSR č. 87/80 vyhlášeje Městský národní výbor v Hranicích, odbor školství, kultury, zdravotnictví a sociálního zabezpečení

ZÁPIS

děti do městských jeslí a mateřských škol pro školní rok 1983/84, který se koná od 1. února 1983 do 30. dubna 1983: a to formou žádostí, které se řádně vyplněné, potvrzené zaměstnavateli a podepsané rodiči odevzdají nebo zašlou poštou na MěstNV Hranice (podatelna č. dv. 10).

Formuláře žádostí obdrží žadatelé na odboru školství, kultury, zdravotnictví a soc. zabezpečení MěstNV Hranice, dv. č. 14. Rozhodnutí budou vydána do 31. 5. 1983.

Do jeslí mohou být přijaty děti, které dovrší půl roku věku, do jeslového oddělení mateřské školy na Hromůvce děti starší jednoho roku a do mateřských škol děti starší tří let.

Rodiče (matky) zaměstnaní v k. p. Sigma, CVH, n. p. SMC, Karnola a ČSD upozorňujeme, že tyto podniky mají vlastní zařízení pro děti předškolního věku a žádosti o přijetí do jeslí a mateřských škol je proto třeba podat na zařízení nebo ZV ROH těchto podniků.

Městská předškolní zařízení v Hranicích:

Jesle	I. Jurikova ul.	Mateřské školy	Komenského ul. 45
	II. Struhlovsko		Struhlovsko
	III. Galašova ul.		Hromůvka
	Jesl. oddělení Hromůvka		Galašova ul.
			Drahotuše
			Velká
			Olšovec
			Teplice nad Bečvou

Zápis do přípravného oddělení mateřské školy (pro děti matek, které nejsou v prac. poměru nebo jsou na mateřské dovolené s dalším dítětem) se provádí na ředitelství MŠ Struhlovsko s tím, že provoz bude zahájen 1. února.

Štěpánka Hališková,
vedoucí odboru ŠKZaSZ

EKONOMIKA — EKOLOGIE

Ing. Bohuslav Dvořák

V posledním období se v naší společnosti dostává do popředí otázka životní úrovně a s tím spojená úroveň zachovávání životního prostředí a zlepšování podmínek prostředí pro občany naší země.

V souvislosti s uvedenými tématy se někdy nesprávně vysvětluje vztah ekonomiky a ekologie. Ekonomika bývá často chápána jako hospodářská politika a v této souvislosti bývá i kritizována lesnická ekonomika jako odvětví, které nezabezpečuje dostatečně uchování přírody a porušující jeho zákonitosti.

Ve svém příspěvku bych se pokusil vysvětlit vztah lesnické ekonomiky k ekologii a zároveň poukázat na význam lesnické vědy a v našem městě i lesnické školy na tvorbu a ochranu krajiny.

Lesnická ekonomika je odvětví, které se zabývá lesním hospodářstvím vzhledem k danému společenskému zřízení. Ekonomika socialistického lesního hospodářství zkoumá konkrétní formy projevu všeobecných zákonů vývoje výrobních vztahů v lesním hospodářství a objevuje konkrétní formy působení objektivních ekonomických zákonů v socialistickém lesním hospodářství. Poznatky socialistického lesního hospodářství umožňují podřizovat lesní hospodářství ekonomickým zákonům socialismu se zřetelem na úlohu, kterou má plnit toto výrobní odvětví v plánovitém rozvoji národního hospodářství a se zřetelem na jeho výrobní a ekonomické zvláštnosti.

Předmět socialistické lesnické ekonomiky vychází z politické ekonomie jako ze základní vědecké teorie. Lesnická ekonomika řeší otázky klasifikace lesů, lesních podniků a rajonizace lesního hospodářství, otázky sociálního postavení dělníků a zaměstnanců v lesním hospodářství, problémy rozšířené socialistické reprodukce a otázky ekonomické formy lesního hospodářství.

Lesnická ekonomika se zabývá kromě toho dělbou práce a odměňováním práce v lesním hospodářství. Otázkami souvisejícími s působením zákona hodnoty v lesním hospodářství, rentability a provozním opatřením. Všimá si vzájemných vztahů lesního hospodářství s jinými odvětvími a tudíž i se zájmem společnosti ekologii.

Ekologie je vědní obor o vztazích organismu k jejich neživému i živému prostředí. Tato disciplína se zabývá též účinky prostředí na organismy neboli při způsobení organismů na prostředí. Ekologie je v současné době často chápána jako vztah ekonomie a biologie.

Ekologie by měla být především chápána všemi občany jako věda zabývající se udržením biologické rovnováhy v přírodě a jako věda snažící se o zachování přírodního bohatství i pro další generace.

Vztah ekologie a ekonomie je proto velmi důležitý. Poznatky obou vědních disciplín je nutné dialekticky skloubit a vytvořit ekonomickou základnu pro další rozvoj socialistické společnosti při zachování přírodního bohatství naší společnosti a další rozvoj jeho hodnot.

Na zachování a rozvíjení přírodního bohatství naší společnosti má stále více větší vliv nejen ekonomika pracující s přírodními prvky, ale i ekonomika průmyslu a odvětví, která jsou důležitá při rozšířené socialistické reprodukci celé společnosti.

Lesní hospodáři měli v minulosti a mají i v současnosti jediný cíl: zachovat přírodní bohatství, při plnění národohospodářských úkolů, pro současnou i další společnost.

PŘÍRODNÍ ZAJÍMAVOSTI V HRANICÍCH A BLÍZKÉM OKOLÍ

Státní přírodní rezervace v okolí Hranic

Státní přírodní rezervace jsou větší nebo menší území lidskými zásahy jen málo dotčené přírody, které jsou důležité hlavně z důvodů vědeckých nebo výzkumných. Zřizují se systematicky tam, kde se dosud přes dosavadní lidskou činnost uchovávala příroda v co nejméně ovlivněném stavu, tedy ve všech svých složkách co nejpřirozenější a co nejtypičtější pro určitý geografický celek.

V okolí Hranic je státních přírodních rezervací vyhlášeno několik:

Státní přírodní rezervace Malá Kobylanka

Zřízena výnosem čís.: MŠVU č. 42.934/52 ze dne 24. 9. 1952
Rozloha: 0,8567 ha

Typická dubohabřina s dubem zimním a letním, s habrem obecným, babykou, lípou srdčitou a širokolistou. V podrostu strdivka mící a jednokvětá, aron plamatý, tolita lékařská a řada dalších teplomilných rostlin. Chráněné území představuje zbytek přirozeného rostlinného krytu v centru moravské brány na vápencové suti fosilního krasového kužele.

SPR Malá Kobylanka je jedním ze základních kamenů v mozaice zachovalých ostrůvků přirozeného rostlinného krytu reprezentovaného dalšími rezervacemi v blízkém okolí.

Státní přírodní rezervace Velká Kobylanka

Zřízena výnosem čis.: MŠVU č. 42.678/52 ze dne 24. 9. 1952

Rozloha: 4,1908 ha

SPR Velká Kobylanka je významnou rezervací dokumentující přirozený vývoj lesů na rozhraní Českého masivu a Karpat. Lze v ní sledovat postupování květenných druhů těchto orografických celků a pronikání teplomilných rostlin. Skalnatý svah exponovaný k severozápadu, tvořený fosilním krasovým kuzelem devonských vápenců, je porostlý přirozenou dubohabřinou s bohatým bylinným patrem.

Státní přírodní rezervace Hůrka

Zřízena výnosem čis.: MŠVU č. 39.336/52 ze dne 28. 7. 1952

Rozloha: 37,4502 ha

SPR Hůrka je největší rezervací v okolí Hranic. Geologický podklad tohoto území tvoří devonské vápence a kulmské břidlice, zčásti překryté terciárními sedimenty. Vápencová část je reliktem fosilního krasového kužele. Je zde několik typických krasových útvarů jako závrt, propast, škrapy atd.

Území je kryto kyselou doubravou, zčásti druhotnou smrčinou. Na vápenci je dubohabřový les s bohatým bylinným podrostem reprezentovaným řadou karpatských prvků jako je pryšec mandloňovitý, zapalice žluťochovitá, hvězdnatec čemeřicový, ostřice chlupatá, četné teplomilné druhy jsou zastoupeny např. běložádkou větvitou, mochnou našedlou, česnekem kulatohlavým aj. Propast je jednou ze tří lokalit výskytu vzácné kapradiny jeleního jazyka celolistého v ČR.

Státní přírodní rezervace V oboře

Zřízena výnosem čis.: MŠVU č. 42.870/52 ze dne 30. 9. 1952

Rozloha: asi 2 ha

Podobně jako SPR Malá a Velká Kobylanka, Hůrka a Nad kostelíčkem stýkají se v této státní přírodní rezervaci zástupci květeny středoevropské s karpatskými a mimo to tu vyznívají též teplomilné elementy květeny pannonské. Území ležící na okraji terciální plošiny devonských vápenců s četnými kuželovými tvary a škrapy i skalními žebry, je porostlé typickou dubohabřinou, javorovou jaseňinou a svahovou lipinou ojedinelého charakteru.

HRANICKÁ SPORTOVKYNĚ — MISTRYNÍ EVROPY

Sportovní střelkyně základní organizace Svazarmu našeho města - Sportovního střeleckého klubu, **československá reprezentantka Ivana Ježová** získala jako členka vítězného československého družstva (Merzová, Ježová, Budačová) **zlatou medaili mistra Evropy** v disciplíně standardní pistole na Mistrovství Evropy konaném 13. až 20. září 1982 v Římě.

Naše reprezentantky na tomto mistrovství vytvořily i nový evropský a československý rekord nástřelem 1749 bodů. Ježová obsadila v soutěži jednotlivců pěkně 6. místo. Za zmínku též stojí, že českoslovenští střelci obsadili v této vrcholné soutěži v hodnocení národů 2. místo za střelci Sovětského svazu, když 9 našich závodníků dovezlo z tohoto mistrovství 4 medaile, z toho 3 zlaté. Mezi nimi získal zlatou medaili i další sportovec z našeho okresu Jiří Frita jako člen družstva ve střelbě z libovolné malorážky.

Naše mladá sportovkyně, Ivana Ježová, začala se sportovní střelbou v loňském roce, po půl roce závodní činnosti byla zařazena do státní reprezentace. Přesto, že je jí teprve 16 let, dosáhla již řady úspěchů: na mistrovství NDR vytvořila čs. rekord dorostenek ve vzduchové pistoli a obsadila v kategorii žen 3. místo, v březnu tohoto roku reprezentovala naši vlast na Mistrovství Evropy ve vzduchových zbraních v holandském Haagu, obsadila 9. místo. Je několikanásobnou přebornicí okresu, kraje a ČSR, na Mistrovství ČSSR obsadila 2. místo, na soutěži socialistických zemí DRUŽBA v NDR získala výborné 2. místo. To je jen stručný výčet z jejich sportovních výsledků.

Také ostatní naši svazarmovci - střelci dosahují pěkných úspěchů na různých sportovních soutěžích v rámci okresu a kraje. Je potěšitelné, že to jsou především mladí sportovci. Mezi nejúspěšnější patří Jiří Jakubka, Zuzana Frišová z Hranic a Ludmila Jemelková z Hrabůvky. Družstvo juniorů - pistolářů zvítězilo v krajské lize. Několik juniorů a mužů postoupilo do krajského přeboru v soutěžích jednotlivců. Antonín Pajdlo se stal přeborníkem okresu ve střelbě z libovolné pistole.

Také nejmladší střelci - žáci si úspěšně vedli v okresní soutěži ve střelbě ze vzduchovky - družstvo zvítězilo a v jednotlivcích byla první Jana Ondruchová.

Mistrem Evropy se nemůže stát každý, avšak z takovéto základny mladých sportovců, z jejich kvalitní a systematické přípravy mohou vyrůst špičkoví sportovci, takoví jako Ivana Ježová, kteří reprezentují naši vlast na vrcholných mezinárodních soutěžích.

Proto je její úspěch i úspěchem všech, kteří jí vytvořili podmínky pro kvalitní přípravu a obětavě pomáhali.

Blahopřejeme naší mladé občance a přejeme, aby dále úspěšně šířila čest a slávu naší vlasti i našeho města.

ZEMŘELÍ OBČANÉ Z HRANIC V MĚSÍCI PROSINCI 1982

Babica Metoděj, Hromůvka 1522, nar. 5. 7. 1906
Čech Hubert, Komenského 380/18, nar. 20. 8. 1903
Mojžíšek Otakar, Gottwaldovo nám. 29, nar. 23. 4. 1911
Kolářová Marie, Struhlovsko 1414, nar. 22. 8. 1906
Götzlichová Ludmila, Čsl. armády 186/6, nar. 13. 9. 1912
Vaňková Žofie, Struhlovsko 1219, nar. 27. 4. 1896
Fišer Ladislav, Zborovská 1514, nar. 8. 2. 1925
Nečas Jiří, Drahotuše, Lipnická 28, nar. 22. 11. 1893
Příkryl Ferdinand, Jungmanova 678/22, nar. 20. 1. 1901
Mikulcová Marie, Potoční 989, nar. 10. 9. 1897
Janů Josef, Hviezdoslavova 984, nar. 1. 2. 1902
Slimáčková Anežka, Komenského 480, nar. 28. 2. 1908
Ohera Drahomír, Struhlovsko 1400, nar. 10. 9. 1926
Sladová Marie, Vrchlického 718, nar. 24. 11. 1914
Ondřej Josef, Gottwaldovo nám. 85, nar. 28. 5. 1934
Vaňhara Ludvík, Čsl. armády 208, nar. 26. 4. 1908
Firštová Julie, Hakenova 826, nar. 11. 6. 1901
Alšr Karel, Struhlovsko 1408, nar. 10. 7. 1913

Čest a věčná paměť všem zemřelým spoluobčanům

SLOVA KOLEM NÁS

ČEŠTINA OŠIDNÁ

Kdyby nám, Čechům, někdo řekl, že neumíme česky, asi by se nás to dotklo. A přece jsou chvíle, kdy nás náš jazyk mateřský zaskočí, postaví nás do situace, kdy nevíme, zda to, co jsme řekli, je správné, nebo ne. Přirozeně že nemáme na mysli různé ty pravopisné nebo mluvnické hlávolamy ani všelijaké klopoty s vidy nebo výběrem správných výrazů, jak se s tím setkáváme i u dobře česky mluvících cizinců: „ten pán bude přijít“, „moje žena je velká solkolovna“ atp. A už vůbec nám nejde o to, plete-li si někdo výrazy zvukově podobné, jako např. „kombinát“ a „konkubinát“, „momentálně“ a „monumentálně“. I na domácích luzích mateřského jazyka se vyskytuje něco, co je průběžským kamenem i pro ty, kteří se domnívají, že znají dobře spisovnou češtinu. A tou ošidnou oblastí jsou různá frazeologická spojení, to jest spojení slov, která sama o sobě mají svoje věcné významy, v kombinaci se slovy jinými však vytvářejí jednotku, která někdy znamená úplně něco jiného. Řekneme-li „zlatý déšť“, nemyslíme tím, že prší zlato, nýbrž chceme říci, že se obdivujeme květům forzýtie. Jednotlivé výrazy v takovémto spojení se nedají zaměnit slovy podobnými, a pokud se tak děje, bývá z toho začasť pěkná legrace.

Nejčastěji se dopouštějí uvedené chyby cizinci. Tak manželka skladatele Alfonse Jindry, rodilá Francouzka, říká: „To mám pro strejčka náhodou“ a ne a ne si zvyknout na jediné slovo, které tam správně patří „příhodu“. Leč cizincům takové věci nebudeme zazlívát, ba někdy je to v jejich řeči až milé. Horší je, když profesionální novinář jen proto, aby se snad nedotkl citu svých čtenářů,

obmění heslo Josefa Trousila z Hlušovic, svého času velice slavného chovatele dojnic, takto: „Když dáš krávě do úst, ona ti dá do dížky,“ místo jaderného „do držky“, které se navíc i náležitě rýmuje. Jindy se z nedbalosti zamění slovo podobné, leč do frazeologické jednotky vůbec nepatřící: „Od slov k činům nebylo dlouho“ (místo daleko), „zahodil pušku do žita“ (místo flintu“), „pokud moje paměť sahá správně (m. tak daleko), „to se vztahuje i na osobnosti menšího charakteru“ (m. formátu) atd. Místy vznikají z takovéhoho necitlivého přístupu k vyjadřování celé řetězce nesmyslů: „Je třeba položit ruku k dílu tam, kde nás bota tlačí“ (m. přiložit).

Něco jiného je, když se ustálená spojení slov záměrně pozměňují: „Jak se do lesa volá, tak přijde hajný“, „kdo jinému jámu kopá, je hrobník“, „tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až se jde pro pivo“ atpod. V takových případech je zájem mluvčího evidentní, obměněným výrazem se dosahuje novosti, neobvyklosti, zajímavosti.

Opravdu, čeština je ošidná a neslouží dobře tomu, kdo je k ní necitlivý, kdo se nedovele nad svým projevem zamyslet. Položme si otázku, zda jsme se sami proti zásadám správné frazeologie neprovinili. Odpověď by nebyla tak jednoznačná a navíc jsem vám nasadil „brouka do ucha“, jak nám s oblibou říkával jeden vynikající učitel, pro něhož čeština ovšem nebyla mateřským jazykem.

-fb-

ŽIVOTNÍ JUBILEA OBČANŮ NAŠEHO MĚSTA V MĚSÍCI ÚNORU:

75 let:

Jandová Marie, Hakenova 970
Baierlová Anna, Hviezdoslavova 716
Dostálová Žofie, Hřbitovní 586
Holajová Žofie, Teplice n. B. č. 70
Sýkorová Vlasta, Na Hrázi 1730
Sedláková Eliška, Drahotuše, nám. Osvobození
Musil Vincenc, Drahotuše, Hranická 425

80 let:

Olivová Marie, Potštátská 611
Pajdla Antonín, Komenského 229
Stahala Jaroslav, Vrchlického 707
Vlková Božena, Struhlovsko 1721
Dráberová Marie, Lhotka 17
Halmanová Marie, Drahotuše, Nádražní 203
Pala František, Polní 1197

85 let:

Procházková Žofie, Jaselská 1612
Čech Josef, Struhlovsko 1536

90 a více let:

Kratochvílová Anastázie, Fierlingerova 1261 — 93 let

Sbor pro občanské záležitosti při radě MěstNV v Hranicích přeje všem jubilantům dobré zdraví a hodně životní pohody do příštích let.

Programy JKP

Středa 2. 2. sál JKP 18.00	TANČÍME V RYTMU DISCO Taneční večer pro mládež.
Neděle 13. 2. sál JKP 18.00	Koncert populární hudby pro mládež OK BAND Nová pražská rocková skupina.
Čtvrtek 17. 2. sál LŠU 19.30	7. abonentní koncert V. cyklu KPH KOMORNÍ ORCHESTR LEOŠE JANÁČKA OSTRAVA se sólisty BOHUSLAV MATOUŠEK — housle STANISLAV BĚHAL — cemballo Program: Eduard Dřízga: Malá suite Arcangelo Coreli: Sarabanda Gioacchino Rossini: Sonáta č. 1 Antonio Vivaldi: Čtvero ročních dob
Neděle 20. 2. sál JKP 15.00	TANEČNÍ ODPOLEDNE PRO MLÁDEŽ
Pondělí 21. 2. jugoklub 18.30	Přednáška pro mládež ÚLOHA OZBROJENÝCH SLOŽEK V ÚNORU 1948
Středa 26. 2. sál JKP 18.00	TANEČNÍ DISKOTÉKA

ROCKOVÁ SKUPINA OK BAND

bude hrát pro vás, mladí přátelé, kteří máte pocit, že koncertů z oblasti tohoto hudebního žánru je v našem městě stále málo. Těšíme se na vaši návštěvu a předeseíláme, že skupinu **OK BAND** založila v roce 1981 v Praze čtveřice neznámých dvacetiletých hudebníků s cílem orientovat se na soudobou rockovou hudbu. Celou řadu měsíců vznikal repertoár, který byl od samého začátku složen výhradně z vlastních skladeb. Od února 1982 působí skupina již koncertně, zprvu na společných koncertech s Pražským výběrem. Brzy upoutala pozornost mladého publika.

Členové skupiny, jakožto lidé z právě nastupující generace, ve své hudbě vyjadřují nejmodernější uměleckou formou své názory na svět. Texty písní nejsou zaměřeny pouze na úzký, vykonstruovaný okruh námětů, jak tomu bývá, ale zachycují život mladého člověka z nejrůznějších zorných úhlů. Huděbně se OK BAND hlásí k nejsoučasnějšímu světovému trendu „nové vlny“, ale zároveň si vyhrazuje právo nezabřednout do uniformity tohoto stylu a hledá nové možnosti hudebního vyjádření. Skupina OK BAND sází na hypnotický rytmus, překvapivou melodiku, civilní zpěv a na psychologickou gradaci skladeb. Tvorba OK bandu chce být ukazatelem na cestě za hudbou konce 20. století.

Přes krátkou dobu své existence se skupina těší zájmu Čs. rozhlasu (20 natočených snímků a řada samostatných programů, Čs. televize — Hitšarada, Videodisko, Vlastovka) i gramofonové firmy Supraphon, pro kterou natočila již 2 SP desky, připravuje několik dalších novinek a podílí se i na profilové desce rockových skupin GALAXIE.

Zájem o OK BAND překročil již hranice Československa. Skupina je častým hostem rozhlasového vysílání STIMME der DDR, kde obsadila v hitparádě 3. místo se skladbou „I ve got my eye no you“. Objevuje se i v pořadech rozhlasu Maďarska, Rakouska, Záp. Berlína, Polska a Finska.

Předpokládáme, že i v Hranicích bude hrát pro zasvěcené a vnímavé publikum. Koncert se bude konat v neděli 13. února 1983 v 18.00 hod. v sále JKP.

KOMORNÍ ORCHESTR LEOŠE JANÁČKA

vyplní svým programem 7. abonentní koncert V. cyklu KPH v Hranicích. Je to komorní soubor Janáčkovy filharmonie Ostrava s uměleckým vedoucím **Zdeňkem Dejmekem**. Od doby svého vzniku se orchestr stal nedílnou součástí hudebního života mnoha evropských zemí (Polsko, Bulharsko, NSR, Rakousko, Dánsko, Anglie, Belgie, Holandsko, Španělsko, Švédsko, Finsko, Itálie). Soubor je pravidelným hostem významných hudebních festivalů (Toledo, Turku, Flandry, Kanárské ostrovy, Louisiana aj.). V ČSSR se orchestr zúčastňuje festivalů Pražské jaro, Janáčkův máj v Ostravě a dalších. Spolupracuje s vynikajícími domácími i zahraničními sólisty.

V letech 1979 a 1981 reprezentoval Komorní orchestr L. Janáčka československou hudební kulturu v zámoří — v USA, Kanadě a Mexiku, kde provedl 88 koncertů.

Z nástrojového obsazení, které je ryze smyčcové vychází i repertoár, který obsahuje hudbu barokní, předklasickou i klasickou i skladby autorů XX. století. Sólisty souboru jsou houslista Vítězslav Kuzník a violoncellista Jan Hališka.

Pro koncertní vystoupení u nás v Hranicích připravil soubor program se sólisty

BOHUSLAVEM MATOUŠKEM — housle
STANISLAVEM BĚHALEM — cemballo

Program: Eduard Dřízga: Malá suite
(1944)
Arcangelo Coreli: Sarabanda
(1653—1713)
Gioacchino Rossini: Sonáta č. 1
(1792—1868)
Antonio Vivaldi: Čtvero ročních dob

Bohuslav MATOUŠEK

se od svých dětských let zúčastňoval mnoha národních soutěží, v nichž získával prvenství a několikrát i titul absolutního vítěze.

V roce 1967 — 1972 studoval na pražské Akademii múzických umění ve třídě zasloužilého umělce prof. J. Pekelského a zasloužilého umělce doc. Václava Snítila. Od roku 1969 se zúčastňoval pravidelně mezinárodních mistrovských interpretačních kursů v Curychu u A. Grumiauxe a později u N. Milsteina. V roce 1970 získal na mezinárodní houslové soutěži T. Vargy v Sicnu zvláštní cenu poroty. Toto ocenění mu získalo švýcarské stipendium, kterého využil k jednoletému studiu u W. Schneiderhana v Lucernu.

Významného úspěchu dosáhl v roce 1972 na mezinárodní houslové soutěži **Pražské jaro, kde mu byla udělena I. cena.**

Jeho roční hostování u Yomiuri Nippon Symphony Orchestra v Tokiu (1977 — 1978), kde působil jako sólista a koncertní mistr, patří mezi důležité mezníky jeho umělecké dráhy. Jeho početní příznivci založili v Tokiu FAN — CLUB, který je s ním dosud ve styku a živě sleduje jeho další umělecké úspěchy.

Bohuslav Matoušek působí kromě sólistické činnosti jako pedagog a zároveň se věnuje komorní hře. V roce 1973 se stal členem Tria Bohuslava Martinů, v současné době je primářiem Doležalova kvarteta.

Hranickému publiku se představil v dubnu 1978 svým recitalem za klavírního doprovodu Petra Adamce. Byl to jeden z prvních koncertů obnoveného Kruhu přátel hudby.

PROGRAMY KIN

KINO SVĚT:

-
1. 2.—3. 2. PRINUTÍM VÁS ŽÍT
Francouzský film. Drama lékaře, který hledal sílu k vyslovení tragické pravdy. Film je mládeži nepřístupný.
-
4. 2.—7. 2. CORLEONE
Italský film. Vzestup, sláva a pád muže, který vsadil na mafii. Film je mládeži nepřístupný.
-
8. 2.—10. 2. SBOHEM A AMEN
Italský film. Nelítostné vyrovnávání účtů mezi pracovníky CIA. Film je mládeži nepřístupný.
-
11. 2.—14. 2. PEKELNÝ OSTROV
Jugoslávský film. Námořní střetnutí dalmátských uprchlíků s německým válečným křižníkem. Film je mládeži přístupný.
-

-
15. 2.—17. 2. OPERA VE VINICI
Český film. Balada o zrození písně z vína. Film je mládeži přístupný.
-
18. 2.—21. 2. ZÁLETNÍK
Francouzský film. O milostných dobrodružstvích čtyř nerozlučných přátel. Film je mládeži nepřístupný.
-
22. 2.—23. 2. VALACHIHO SVĚDECTVÍ
Italský film. Výpověď muže, který po letech služby u mafie odhalil její zákulisí. Film je nepřístupný mládeži do 18 let.
-
24. 2. RYCHLÍK 34
Jen pro členy KPSF
Sovětský film. Dramatický boj o záchranu cestujících z hořícího rychlíku.
-
25. 2.—28. 2. POLICEJNÍ INSPEKTORKA
Francouzský film. Vzrušující zápas ženy, která nemohla překročit hranici spravedlnosti. Film je mládeži nepřístupný.
-
1. 3.—3. 3. HOŠI Z BRAZÍLIE
Americký film. Otřesný obraz nacistického zločince. Film je mládeži nepřístupný.
-

Začátky představení jsou denně v 17.00 a v 19.30 hodin.

PŘEDSTAVENÍ PRO DĚTI — každou sobotu v 15.00 hodin.

-
5. 2. PŘÍBĚH O DOBRÉM MLÁDENCI
Mongolská pohádka o věčné touze po dobru a lásce.
-
12. 2. JEN POČKEJ, ZAJÍCI
Sovětské pásmo o věčném zápase zajíce a vlka.
-
19. 2. MEZI PIRÁTY
Mexický dobrodružný film.
-
26. 2. POHÁDKY TISÍCE A JEDNÉ NOCI
Česká kreslená pohádka.
-

PŘEDSTAVENÍ PRO DĚTI A MLÁDEŽ — každou neděli ve 14.30 hodin.

-
6. 2.   TAJEMSTVÍ HRADU V KARPATECH
Hrůzostrašná komedie o starém hradu a nových strašidlech.
-
13. 2.   PIRÁT SEDMI MOŘÍ
Francouzský dobrodružný film.
-
20. 2.   ZIMNÍ HVĚZDY
Střetnutí dvou zkušených závodníků na ledové dráze.
-
27. 2.   POSLEDNÍ PROPADNE PEKLU
Dobrodružný příběh o lahvičce, která může splnit jedno přání.
-

PŘEDSTAVENÍ PRO ŠKOLNÍ DRUŽINY — každou středu

-
2. 2.   MOKRÁ POHÁDKA
České barevné pásmo.
-
9. 2.   O MEDVĚDU ONDŘEJOVI
Český film. Dvě pohádky o medvědích dobrodružstvích.
-
16. 2.   ZUZANA A KOUZELNÝ PRSTÝNEK
Barevná pohádka NDR.
-
23. 2.   NÁŠ UŠMUDLÁNEK
Pásmo barevných filmů NDR.
-
2. 3.   BABIČKA ČARODĚJKA
Hrst pohádek s množstvím legrace.
-

KINO DRAHOTUŠE

ZMĚNA HRACÍCH DNŮ — PÁTEK A NEDĚLE! v 19.30 hodin.

-
2. 2.   TEHERÁN 43
Film SSSR — Francie — Švýcarsko
-

-
4. a 6. 2.   UPROSTŘED NOČNÍHO TICHHA
Polský kriminální film.
-

-
11. a 13. 2.   NĚŽNÉ KUŘE
Francouzský barevný film.
-

-
18. a 20. 2.   ELVIS PRESLEY
Barevný hudební film USA.
-

-
25. a 27. 2.   KRÁSNÁ ZEMĚ
Italská komedie.
-

PŘEDSTAVENÍ PRO MLÁDEŽ — pátek, neděle v 17.00 hodin.

-
4. a 6. 2.   ČERNÝ HŘEBEC
Barevný dobrodružný film USA.
-

-
11. a 13. 2.   V PODSTATĚ JSME NORMÁLNÍ
Barevná česká komedie.
-

-
18. a 20. 2.   SICILSKÁ OBRANA
Sovětský kriminální film.
-

-
25. a 27. 2.   POSLEDNÍ PROPADNE PEKLU
Český dobrodružný film.
-

PŘEDSTAVENÍ PRO DĚTI — neděle ve 14.30 hodin.

-
6. 2.   PRINC Z DALEKÉHO SVĚTA
Rumunská barevná pohádka.
-

-
13. 2.   PES NA PALUBĚ
Sovětský barevný film.
-

-
20. 2.   SLAVÍKŮV SVÁTEK
Sovětské barevné pásmo.
-

-
27. 2.   JEN POČKEJ, ZAJÍCI
Sovětský film.
-

PŘEDSTAVENÍ PRO ŠKOLNÍ DRUŽINY

---

2. 2. **PŘÍBĚH O DOBRÉM MLÁDENCI — Mongolská pohádka.**

---

16. 2. **NEPOSEDA — Sovětská pohádka.**

Změna programu vyhrazena.

Zpravodaj města Hranic a lázní Teplic n. B. vydává Jednotný klub pracujících
v Hranicích. Tisknou Moravské tiskařské závody, n. p., Olomouc, závod 11.

Cena 2,— Kčs